

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 1097/2019

31.10.2019. године

Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Јасмине Васовић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недозвољене полне радње из члана 182. став 2. у вези члана 181. став 3. у вези става 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Радослава Стефановића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Пазару К 293/18 од 22.03.2019. године и Вишег суда у Новом Пазару Кж1 62/19 од 06.09.2019. године, у седници већа одржаној 31.10.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Пазару К 293/18 од 22.03.2019. године и Вишег суда у Новом Пазару Кж1 62/19 од 06.09.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Пазару К 293/18 од 22.03.2019. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршеног кривичног дела недозвољене полне радње из члана 182. став 2. у вези члана 181. став 3. у вези става 2. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године у коју му је урачунато време проведено у притвору од 07.06.2018. до 29.06.2018. године, те је обавезан да сноси трошкове судског паушала као и трошкове кривичног поступка настале пред судом, пред Основним јавним тужилаштвом у Новом Пазару као и трошкове пуномоћника законских заступника малолетне оштећене ББ, док је оштећена малолетна ББ, ради остварења имовинскоправног захтева, упућена на парницу.

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару Кж1 62/19 од 06.09.2019. године, одбијена је, као неоснована, жалба браниоца окривљеног АА и потврђена пресуда Основног суда у Новом Пазару К 293/18 од 22.03.2019. године.

Против наведених правноснажних пресуда, на основу члана 483. став 1. ЗКП, бранилац окривљеног АА, адвокат Радослав Стефановић, поднео је захтев за заштиту законитости „због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) и став 2. ЗКП“, уз предлог Врховном касационом суду да усвоји поднети захтев те да „укине побијане пресуде тако што ће исте преиначити и окривљеног ослободити од оптужбе или да исте укине и предмет врати на поновно суђење“.

Врховни касациони суд је, на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозовљен.

Наиме, чланом 484. ЗКП који прописује обавезан садржај захтева, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог, из члана 485. став 1. ЗКП, за његово подношење.

У вези с тим, одредба члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, која је општег карактера, начелно прописује да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон. Надаље чланом 485. став 4. ЗКП, прописано је због којих повреда закона у првостепеном поступку и пред апелационим судом окривљени може поднети захтев за заштиту законитости и те повреде су таксативно наведене: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Поднетим захтевом браниоца окривљеног АА се, без нумеричког означавања повреде закона, истиче да првостепени суд није извео ни један ваљан доказ којим би се потврдила изјава малолетне оштећене ББ да је дана 05.06.2018. године за време шестог часа по позиву окривљеног била у школској зборници са братом малолетним ВВ, коме је окривљени рекао да иде, а потом је над оштећеном извршио радње за које је оглашен кривим и осуђен; да је суд погрешно оценио као веродостојан исказ оштећене ББ с`обзиром на то да је оштећена у означеном времену присуствовала шестом часу наставе из општетехничког образовања који је држао наставник ГГ, а сам окривљени је тог дана као шести час држао наставу из Српског језика ученицима петог разреда; да је суд погрешно оценио исказе сведока ДД, ЂЂ, ЕЕ, ЖЖ, ЗЗ, ИИ и др, те да није правилно применио одредбе члана 16. и члана 15. став 4. ЗКП, чиме се по оцени Врховног касационог суда суштински указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно одредбу члана 440. ЗКП.

Како повреда одредбе члана 440. ЗКП не представља законски разлог, у смислу члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, за подношење овог ванредног правног лека, од стране окривљеног преко браниоца, захтев је одбачен као недозвољен.

Код напред наведеног Врховни касациони суд је, поступајући у смислу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.

Председник већа-судија,
Бата Цветковић, с.р,

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић